

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.10.2023 r.
COM(2023) 647 final

2023/0375 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uchylecia rozporządzenia (UE) nr 524/2013 i zmiany rozporządzeń (UE) 2017/2394 i (UE) 2018/1724 w odniesieniu do zaprzestania funkcjonowania europejskiej platformy ODR

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W komunikacie na temat długoterminowej konkurencyjności UE¹ Komisja ponowiła swoje zobowiązanie do aktywnego monitorowania prawodawstwa UE pod względem adekwatności do zakładanych celów, w szczególności aby ograniczyć koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw i administracji publicznych.

Unijne prawodawstwo dotyczące pozasądowych środków dochodzenia roszczeń przez konsumentów (dyrektywa w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR)² i rozporządzenie w sprawie internetowego rozstrzygania sporów (ODR)³) zostało przyjęte w 2013 r. i od tamtej pory nie było nowelizowane, pomimo radykalnych zmian rynku konsumenckiego, zwłaszcza w związku z jego szybko rozwijającym się wymiarem cyfrowym.

Podczas gdy dyrektywa ADR ustanawia ogólne ramy dochodzenia roszczeń przez konsumentów, zobowiązując państwa członkowskie do zapewnienia konsumentom możliwości kierowania sporów do podmiotów ADR spełniających wspólne kryteria jakości oraz rozstrzygania tych sporów w sposób sprawiedliwy, szybki i przystępny cenowo, rozporządzenie ODR przyjęto wyłącznie w celu stworzenia europejskiej platformy internetowego rozstrzygania sporów (platforma ODR), za pomocą której konsumenci i przedsiębiorcy mogą kierować swoje spory dotyczące zakupów online do podmiotów ADR.

Platforma ODR działa od 2016 r. jako w pełni wielojęzyczna infrastruktura cyfrowa, na której konsumenci mogą występować do przedsiębiorców internetowych o rozstrzygnięcie sporu za pośrednictwem podmiotu ADR. Pomimo wysokiej liczby odwiedzin platforma ODR umożliwia rozstrzygnięcie przez podmioty ADR tylko średnio 200 spraw rocznie w całej UE.

Ten poziom działalności nie uzasadnia kosztów utrzymywania tego narzędzia przez Komisję ani kosztów, jakie ponoszą administracje publiczne i przedsiębiorstwa internetowe, aby wywiązać się z obowiązków wynikających z rozporządzenia ODR. Celem niniejszego wniosku jest zatem uchylenie rozporządzenia ODR, a więc zaprzestanie funkcjonowania platformy ODR i zniesienie obowiązku przedsiębiorstw internetowych do udostępniania linku do platformy ODR i utrzymywania adresu e-mail na potrzeby komunikacji.

• Spójność z innymi aktami prawnymi Unii

Wniosek przewiduje także zmianę przepisów, które obecnie zawierają odniesienia do rozporządzenia ODR jako możliwego środka komunikacji między konsumentami

---

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r., Bruksela, 16.03.2023, COM(2023) 168 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0168>

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich) Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 1.

a przedsiębiorcami, w tym zmianę rozporządzenia dotyczącego jednolitego portalu cyfrowego⁴.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku (tak samo jak rozporządzenia ODR) jest art. 114 TFUE dotyczący urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, z należytych uwzględnieniem art. 169 TFUE⁵. Przyznaje się w nim UE kompetencje do wprowadzania środków mających na celu zbliżenie przepisów krajowych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Rozporządzenie ODR uzasadniono względami pomocniczości: w 2011 r., kiedy Komisja przyjęła to rozporządzenie, rynki cyfrowe dopiero się rozwijały i nie było zapewnionych adekwatnych prywatnych czy publicznych narzędzi cyfrowych, które pomagałyby przedsiębiorcom internetowym występować do podmiotów ADR. Względy te stały się jednak nieistotne z powodu szybkiego rozwoju internetowych systemów rozstrzygania skarg prowadzonych przez platformy handlowe, które same szybko stały się głównym kanałem rozstrzygania sporów dla MŚP prowadzących handel przez internet.

• Proporcjonalność

Uchylenie rozporządzenia ODR eliminuje istniejące obciążenie podmiotów publicznych i prywatnych.

• Wybór instrumentu

Ponieważ celem niniejszego wniosku jest przede wszystkim uchylenie rozporządzenia ODR odpowiednim aktem prawnym jest rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Art. 21 rozporządzenia ODR przewiduje publikację corocznie sprawozdania na temat funkcjonowania platformy oraz okresowo sprawozdań dotyczących stosowania rozporządzenia ODR. W świetle informacji zawartych w tych sprawozdaniach, wykazujących bardzo niewielkie wykorzystanie platformy do promowania stosowania postępowań ADR na rynkach internetowych, przeprowadzenie szczegółowej oceny nie było konieczne. W załączniku 7 oceny skutków przeprowadzonej na potrzeby przeglądu dyrektywy ADR przedstawiono jednak szczegółowo przyczyny słabych wyników funkcjonowania platformy ODR.

---

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG). Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1

⁵ Art. 169 TFUE stanowi, że cele polegające na promowaniu interesów konsumentów i zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów mogą zostać osiągnięte za pomocą środków przyjętych zgodnie z art. 114 TFUE.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami i badania**

W ramach oceny dyrektywy ADR Komisja przeprowadziła w latach 2021 i 2022 szeroko zakrojone konsultacje, w których niektóre pytania odnosiły się do rozporządzenia ODR. Były to dwie wielojęzyczne konsultacje publiczne na temat ADR w podejściu retrospektywnym i perspektywicznym oraz zaproszenie do zgłaszania uwag na stronie internetowej „Wyraż swoją opinię”.

Prowadzono ponadto regularne dyskusje z zainteresowanymi stronami na temat wyników funkcjonowania platformy ODR, w tym badania mające na celu poprawę struktury i funkcjonalności platformy i obejmujące ankiety i wywiady z konsumentami, przedsiębiorcami, podmiotami ADR i krajowymi punktami kontaktowymi ODR. Okazją do dyskusji nad funkcjonowaniem platformy były także takie wydarzenia jak spotkanie punktów kontaktowych ODR 13 września 2022 r. oraz różne warsztaty, w tym zgromadzenie podmiotów ADR w 2021 r., dyskusja panelowa na szczycie konsumentów w 2022 r. oraz debata okrągłego stołu na temat transgranicznych ADR również w 2022 r.

Ogółem zgodzono się, że przydatne efekty platformy ODR były bardzo ograniczone, a zatem nieopłacalne. Uznano jednak platformę ODR za ważne źródło informacji o wykazie podmiotów ADR akredytowanych przez organy krajowe w Unii zgodnie z dyrektywą ADR. Obowiązek ten wynika jednak z tej dyrektywy i jest wypełniany przez Komisję na platformie ODR, a zatem będzie nadal kontynuowany. Zainteresowane strony doceniły także rolę doradcą punktów kontaktowych ODR w odniesieniu do zakupów transgranicznych. W większości przypadków rolę punktów kontaktowych ODR przejęły europejskie centra konsumenckie.

Komisja otrzymała też wewnętrzną ekspertyzę informatyczną dotyczącą usprawnienia struktury i funkcjonalności platformy ODR, z których wynikało, że aby dostosować ją do obecnych standardów IT, konieczna byłaby bardzo znacząca przebudowa systemu.

- **Ocena skutków**

W celu przeglądu dyrektywy ADR przeprowadzono ocenę skutków, która objęła też szczegółową analizę funkcjonowania platformy ODR przedstawioną w załączniku 6.

W załączniku tym podsumowano dane statystyczne dotyczące wykorzystania platformy ODR od jej uruchomienia w 2016 r., aby zrozumieć, dlaczego tak niewiele spraw trafia za jej pośrednictwem do podmiotów ADR (mniej niż 200 rocznie w całej UE). Z analizy wynika, że liczba odwiedzin platformy wynosi od dwóch do trzech milionów rocznie. Jednak tylko mniejszość (około 2 %) odwiedzających platformę decyduje się skontaktować z danym przedsiębiorcą i zaproponować wszczęcie postępowania ADR. Większość odwiedzających opuszcza platformę po kilku sekundach. Pomimo ulepszenia strony głównej platformy (informacje oraz interaktywny system pytań i odpowiedzi) liczba wniosków o wszczęcie postępowania ADR nie wzrosła, wręcz przeciwnie – zmniejszyła się, kiedy konsumenci zostali lepiej poinformowani o celach i funkcjonowaniu systemu. Po złożeniu wniosku przez konsumenta przedsiębiorca ma 30 dni na wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania ADR. Tylko 2 % przedsiębiorców wyraża taką zgodę, około 40 % kontaktuje się z konsumentem bezpośrednio poza platformą, aby rozwiązać spór, zaś większość przedsiębiorców nie odpowiada, ponieważ udział w systemie nie jest obowiązkowy. Podmioty ADR przeprowadzają test kwalifikowalności spraw, które do nich docierają (około 400 rocznie), i średnio zatrzymują tylko połowę wniosków. Słabe wyniki platformy ODR są więc wynikiem szeregu faktów związanych z brakiem uprzednich informacji osób odwiedzających platformę o tym, jak działa ADR, bardzo ograniczonym zainteresowaniem przedsiębiorców oraz

zróznicowanym poziomem kompletności i adekwatności skarg w stosunku do kryteriów kwalifikowalności określonych przez podmioty ADR.

To ograniczone wykorzystanie platformy ODR skłoniło Komisję do analizy różnych rozwiązań mających zwiększyć korzystanie z platformy przez przedsiębiorców i konsumentów, co jednak nie przyniosło jednoznacznych wniosków dotyczących możliwości zwiększenia wykorzystania platformy.

Przeciwnie, zaprzestanie funkcjonowania platformy ODR przyniosłoby Komisji Europejskiej oszczędności w wysokości około 500 000 EUR rocznie⁶, a więc 4,4 mln EUR w ciągu 10 lat⁷. Badanie behawioralne dotyczące wymogów informacyjnych w zakresie ADR⁸ pokazało, że obecne wymagania zobowiązujące przedsiębiorców do wyraźnego udostępnienia na swoich stronach internetowych linku do ODR nie wpływają pozytywnie na decyzje konsumentów o skorzystaniu z postępowania ADR. Usunięcie linku nie wywołałoby żadnych negatywnych skutków w postaci zaangażowania konsumentów w ADR.

Wpływ na MŚP: Przedsiębiorstwa działające online, z których większość to MŚP, nie musiałyby mieć adresu e-mail do celów korespondencji ODR, co przyniosłoby im oszczędności rzędu 100 EUR rocznie⁹. Łączne korzyści dla przedsiębiorstw UE wyniosłyby więc 370 mln EUR oszczędności rocznie.

Skutki społeczne: Zastąpienie platformy ODR nie wywoła skutków społecznych w zakresie zatrudnienia, ponieważ punkty kontaktowe państw członkowskich (około 50 etatów w całej UE) zostaną przejęte przez europejskie centra konsumenckie lub inne organy mające za zadanie doradzanie w sprawie transgranicznych ADR i innych możliwości dochodzenia roszczeń.

Wpływ na środowisko: zaprzestanie funkcjonowania platformy ODR ograniczy ślad węglowy Komisji Europejskiej.

- **Prawa podstawowe**

We wniosku należycie uwzględniono prawa dotyczące danych osobowych, ponieważ w jasny sposób określono datę zaprzestania funkcjonowania platformy (oraz wcześniejszą datę, kiedy platforma będzie jeszcze działać, ale nie będzie można składać nowych skarg). Wniosek zapewnia, aby wszystkie dane osobowe zostały usunięte natychmiast po zaprzestaniu funkcjonowania platformy, aby zminimalizować ryzyko naruszenia ochrony danych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zgodnie z oceną zawartą w załączniku 6 do oceny skutków dyrektywy ADR zaprzestanie funkcjonowania platformy ODR pozwoli oszczędzić koszty dla przedsiębiorstw, państw

---

⁶ Zob. więcej informacji na temat kosztów platformy ODR w załączniku 7. Kwota ta uwzględnia koszty zastąpienia platformy ODR narzędziami nakierowującymi konsumentów, szacowane na maksymalnie 100 000 EUR.

⁷ Oszczędności wynikające z zaprzestania utrzymywania platformy ODR wyniosłyby 600 000 EUR rocznie, minus 100 000 EUR rocznie na inne rozwiązania przekierowujące konsumentów do odpowiedniego podmiotu ADR (np. boty prawne/chatboty wykorzystujące sztuczną inteligencję).

⁸ Badanie behawioralne dotyczące ujawniania informacji o ADR konsumentom przez przedsiębiorców i podmioty ADR.

⁹ Przyjmuje się, że średni koszt utrzymywania tego adresu e-mail przy uwzględnieniu należytej staranności przedsiębiorstw, która wymagałaby codziennego czytania korespondencji, wynosi 0,5 EUR na dzień roboczy. Potencjalne wnioski w sprawie ADR (400 000 rocznie) tylko sporadycznie docierają do skrzynek pocztowych przedsiębiorstw (około 3 700 000 sprzedawców detalicznych prowadzi działalność w internecie, Eurostat).

członkowskich i Komisji, natomiast nie wpłynie na koszty dla podmiotów ADR. Zaprzestanie funkcjonowania platformy nie ma zatem negatywnego wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Nie dotyczy

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie uchylenia rozporządzenia (UE) nr 524/2013 i zmiany rozporządzeń (UE) 2017/2394 i (UE) 2018/1724 w odniesieniu do zaprzestania funkcjonowania europejskiej platformy ODR**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013¹⁰ ustanowiono europejską platformę internetowego rozstrzygania sporów (ODR) na poziomie Unii i powierzono Komisji zadanie jej opracowania i utrzymywania; zgodnie z rozporządzeniem platforma ta stanowi jeden punkt dostępu dla konsumentów i przedsiębiorców pragnących pozasądowego rozstrzygania sporów wynikających z transakcji internetowych.
- (2) Platforma ODR ma postać interaktywnej strony internetowej, za pośrednictwem której konsumenci mogą występować do przedsiębiorców o wyrażenie zgody na skorzystanie z usług podmiotu zajmującego się alternatywnym rozstrzyganiem sporów (ADR), który jest wymieniony w wykazie opublikowanym na platformie i spełnia wymogi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE¹¹.
- (3) Rozporządzeniem (UE) nr 524/2013 nałożono na przedsiębiorców internetowych i internetowe platformy handlowe wymóg zapewnienia na swoich stronach internetowych łatwo dostępnego linku do platformy ODR. Obowiązek ten wraz z kampaniami informacyjnymi prowadzonymi przez Komisję i krajowe zainteresowane strony zaowocował liczbą dwóch do trzech milionów odwiedzin na stronie internetowej platformy rocznie.
- (4) Niemniej jednak tylko mniejszość odwiedzających korzysta z platformy w celu złożenia skargi i tylko 2 % z nich otrzymuje od przedsiębiorców pozytywną

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63).

odpowieź, która umożliwi przekazanie wniosku do podmiotu ADR wymienionego na platformie. Ogółem stanowi to około 200 spraw w całej Unii. Komisja opublikowała zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczące dostosowania pozasądowego rozstrzygnięcia sporów do rynków cyfrowych; konsultacje te trwały od 28 września do 21 grudnia 2022 r. i zakończyły się stwierdzeniem, że z platformy korzystało zaledwie 5 % konsumentów, którzy nadesłali uwagi, natomiast większość z nich uznała, że platformę należy znacząco usprawnić lub zaprzestać jej funkcjonowania, ponieważ platforma nie jest opłacalna.

- (5) Zebrane dowody dobitnie świadczą o tym, że dalsze utrzymywanie europejskiej platformy ODR, za pośrednictwem której do podmiotu ADR przekazywanych jest nie więcej niż 200 spraw rocznie, nie odpowiada zasadom efektywności i skuteczności przewidzianym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹².
- (6) Należy zaprzestać funkcjonowania platformy ODR, a zatem uchylić należy rozporządzenie (UE) nr 524/2013. Należy przewidzieć odpowiednio dużo czasu, aby zapewnić adekwatne zakończenie spraw toczących się za pośrednictwem platformy.
- (7) W art. 12 rozporządzenia (UE) nr 524/2013 ustanowiono przepis dotyczący przetwarzania danych osobowych związanych ze sporem i przechowywanych w bazie danych platformy ODR utrzymywanej przez Komisję.
- (8) Na podstawie art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 524/2013 dane osobowe związane ze sporem przechowuje się w bazie danych przez okres konieczny do osiągnięcia celów, do których zostały zgromadzone, oraz do zapewnienia podmiotom, których dotyczą dane, możliwości dostępu do ich danych osobowych, po to, by skorzystali ze swoich praw. Dane należy automatycznie usunąć najpóźniej po sześciu miesiącach od daty zakończenia sporu, który został przekazany platformie ODR. Komisja powinna – w odpowiednim czasie, a co najmniej na cztery miesiące przed zaprzestaniem funkcjonowania platformy – poinformować użytkowników platformy, których sprawy ADR są otwarte, o zamknięciu platformy. Komisja powinna zaoferować pomoc użytkownikom platformy, którzy chcą pozyskać dane o swojej sprawie.
- (9) Ponieważ w innych aktach prawnych Unii zawarte są odniesienia do platformy ODR jako platformy umożliwiającej konsumentom występowanie do przedsiębiorców o wyrażenie zgody na pozasądowe rozstrzygnięcie sporów, akty te należy zmienić, aby usunąć wspomniane odniesienia. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394¹³ i (UE) 2018/1724¹⁴.
- (10) Niektóre dyrektywy zawierają odniesienia do rozporządzenia (UE) nr 524/2013. Uchylenie tego rozporządzenia powoduje zatem konieczność zmiany dyrektyw

---

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302¹⁵, (UE) 2019/2161¹⁶ i (UE) 2020/1828¹⁷, co powinno nastąpić w drodze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [xxx/xxx] zmieniającej dyrektywę 2013/11/UE w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich [¹⁸],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (UE) nr 524/2013 traci moc ze skutkiem od dnia [proszę wstawić datę – sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 2

1. Zaprzestaje się funkcjonowania platformy ODR.
2. Zaprzestaje się składania skarg w dniu [proszę wstawić datę – dwa miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia / cztery miesiące przed uchycieniem rozporządzenia].
3. Do dnia [proszę wstawić datę – dwa miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia / cztery miesiące przed uchycieniem rozporządzenia] Komisja informuje użytkowników platformy, których sprawy ADR są otwarte, o zaprzestaniu funkcjonowania platformy oraz oferuje im pomoc w pozyskaniu dostępnych dla nich danych o sprawie, jeżeli sobie tego życzą.
4. Najpóźniej w dniu [dd/mm/rr, tj. sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] usuwa się wszystkie informacje, w tym dane osobowe, związane ze sporami na platformie ODR.

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (UE) 2017/2394

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2017/2394 skreśla się pkt 22.

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1724

W załączniku III do rozporządzenia (UE) 2018/1724 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 1).

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 7)

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylająca dyrektywę 2009/22/WE (Dz.U. L 409 z 4.12.2020, s. 1).

¹⁸ [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do dokumentu COM(2023) 649].

„Wykaz podmiotów zajmujących się alternatywnym rozstrzygnięciem sporów konsumenckich ustanowiony przez Komisję na podstawie art. 20 ust. 4 dyrektywy 2013/11/UE¹⁹”.

Artykuł 5
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

---

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63).